

22
Duplex igitur est virtus nostri illius aliud
coniale et vitale. quod est de virtute; aliud vero obedientiale
quod est de virtute. et quod dicitur virtutem per se virtus extra suum
obitum vitale et coniale non in extra obitum obedientiale. ita
sicut duplex est virtus accidentis spiritualis; aliud coniale quod est sub-
tium spirituale; aliud obedientiale quod est de subitum capax recipi-
endi. In subitum corporeum et sit capax recipiendi non fertur ex-
tra suum subitum obedientiale quod in eo recipitur accens spiritualis
verbi causa gratia in lapide. +

Inst. illud per numerum potest summi in ordine ad ob-
itum virtute nec gerere: quod sicut accens spirituale in ordine ad subitum
corporeum. In virtute spirituale dicitur ratio est quod obitum est in virtute
immediate et essentialiter ad virtutem nec gerere potest per virtutem obitum: ac-
tu vero subitum cum non recipiat essentialiter potest recipere in se quod libet accens
quod hoc receptio non est immediata nec essentialiter sicut terminus obitum
et essentialiter: quod plus requirit ad terminandam in virtute obitum quod ad re-
cipiendum in virtute subitum. quod affirmat ex deo ipsius. In virtute
obitum potest recipere subitum sicut sicut in virtute sub-
itum. In virtute non potest terminare talem subitum in virtute obitum. +

Arg. 2° actus accens corporeum potest in subitum
spirituale sicut deus elevare subitum et ipsam suam accidentem. sicut deus
non potest deicere in virtute de virtute et virtute: quod est. Et dicitur magis
sicut deus elevare subitum et suam accidentem in virtute de virtute et
virtute, quod in virtute de virtute. Itaque magis: quod deus elevat virtutem
suum spirituum et virtutum in virtute de virtute. sicut deus in virtute
virtute et deus subitum ut elevat ad virtutem non implicat, et sic ele-
vat deus nostrum virtutem ut in se recipiat virtutem. B. sup-
virtutem non virtutem in virtute de virtute ut in virtute de virtute. +

Arg. 3° deus non potest variare rebus suum virtutem
coniale. In virtute virtutem accens corporei, est quod in virtute subitum cor

corporeum. & accensu spualis, qd in se est subum spuale: qd
 nullum accensu pot recipere in subo, improporionato. Sed
 magis n pot sensu uirare nium conalem, epialem. Ita, modum co-
 nalem, Igentem & aialem, nq mag, nam et modus conalis nostri
 illis e cognoscere abia nalia. & in sensu pot illum seruare ad uigra-
 tionem abum supiale.

Prodo qd Deus n' tollit potentiam ab ac-
 cidentem corporeo. Sicut in potentia radicali e epialis ut possu-
 let inquiri subum corporeum, et in aialem, q e Igens. Sicut
 qd in sacra Eucharistia Deus ponit accia extra subum, n' adert
 potentiam qd hnt ad subum, et in inheriam aialem q e
 Igens.

Arg. 4. qd recipit, sed ee ad modum recipientis.
 qd accensu corporeum n pot recipi in subo spuali, nec e Itra. Sed
 aia: qd nostra aia e spualis, & in uniu' nra corporea. Quoniam
 e indiuile & n recipit in pibus diuisibilibus. Et roem in com. & sensu-
 tiones males recipiunt in aia spuali, ut ee e possibile.

Arg. 5. Si accensu corporeum infiret
 subum spuale, perderet suam sensibilitatem, q e illi epialis. & si
 accensu spuale reciperet in subo corporeo, et amitteret suam
 insensibilitatem epialem: qd etc. Sed nq aia: qd albedo si infia-
 ret angelum adhuc eet sensibilis, qd potentiam, & graia
 sanctificans si reciperet in lapide adhuc eet insensibilis, sed qd po-
 tentiam q e nra epialis, & n sensibilis, & insensibilis aialem
 q e Igens.

Arg. 6. Deus n pot recipere accia ex eo qd
 sit subum improporionatu ad illa: qd nra angelus n poterit reci-
 pere abedionem, sicut e improporionatu ad illum. Et ad aia: Deus
 n pot recipere accia qd e incapax cuiusq mutacionis.
 licet Deus hnt mutacionem, & n mutatus. Et ee hnt mutacionem.

Elle indignam des — apud qm n e' s'at multo nec usq' i' iudi-
cis ab eum — ut loquitur Jacobus Chrysolostomus.

Quor' 2° qnam effusio iocet accens spualis sub-
to corpore aut e' ista accens corpore subto spuali? Et ist' coi-
care effusio ualde generat & mingit effum spuum cuius n' fuerit la-
pax sublim. Iq' albedo p'ia in Anglo s'c' densiat Anglum hen-
tem albedem & n' altum. r'ise ga Anglus s'c' nigritus nec ex-
terius n' e' lapax ut densicat albus. ga ad hanc densicem &
effum spuum varia e' extensio qntas ex coi usu & acceptio-
ne p'iorum. Item dicendum e' gratia sanctificante p'ia in
lapide qm n' reddit gratum nec amicum dei & filium ado-
ptiuum. ga ad hoc effusio e' varia na' r'alis s'c' in reddit lapidem
henrem gratiam q' e' effusio ualde generat. & sic p'iorum e' in
alio accenti bus s' p'portione.

Quidam magister Iasus ingenosus & nau-
tatis unice ramans. Tenetis e' bicare aliois effusio spitos in sub-
tili imp'ortione. Iq' dicitur Vinum n' s'c' reddit m'um. ^{am} Sanguinem
& alios humores hentes subitiam p'nam. Id e' subitentes. Cene-
tos & signos ueneriae: q' s'c' gratia sanctificans n' s'c' reddit
lapidem henrem gratiam. Id e' puluerum calcificatum p' gratiam
& sanctum. Ide dignum ueneriae.

Ita in hac dia qm optimus s'ic magister
uocat singlem nihil singlem uuleno nisi mera u'ba. Oes eni
statemur coicandos e' effusio qm e' lapax sublim. & sic dicitur
lapis hens gratiam, recipiens subitensans & calcificatum. q' s'c'
u'ba sinonima. Sed illud qd' addit e' puluerum e' n' rug-
nat lapidi henti gratiam s'ic puluerum nisi s'c' ag'uecio
qd' dicitur puluerum & placens s'ic seculis hoc eni e' falsum.
Veni e' dignum ueneriae n' q' hoc in eo s'ic in q' sancta p'ux
mensit. s'ic e' digna ueneriae. Clau' sancta etc. s'c' s'ic &

Patena callix et dicitur. qd qd hoc dicitur novitatis. Vnum
illud ingrimus dicitur huius lapsi non gratia potest dici gratia san-
ctus sanctitate imbecilla dicitur dei. et filius dignitatis
q. H. effus. fides xpi sine gratia.

Ans. in 1. Sensationes quales possunt
partem suam quam habent spiritum aut spiritum: q. dicitur accens corporeu
sq. albedo poterit denotare angelum album spiritum. Q. qd dicitur qd
aia vialis ut qd q. e. et sensus e. capax huius effus. sententia: ut
ut angelus q. n. e. gntus, nec extensus n. e. capax huius effus. et deno-
atit. albi. Sigdem ex cui usu phorum ad hunc effum e. varia gn-
tites, dicit ut Tubium dicitur gratum e. varia na vialis.

Ans. 2. unum indivisibile gntus dicitur
album et n. e. extensum: q. dicitur angelus licet albus et n. sit extensus.
Et 1. qd gntus dicitur. ga ut dicitur album det clari extensis huius
q. n. hnt unum indivisibile, et re via ego existimo illud indivisibile foret al-
bum ga si elevareris occulis ad illud videndum late videret obscurum
album qre. Et 2. qd dicitur dicitur via e. ga qd e. illud indivisibile
e. gntum et corporeum, ac p. dms capax huius effus. albi qd n. hnt an-
gelus q. n. e. gntus.

Et haec solus ga illud indivisibile pot. tangi
sed dicitur ga e. obum. sensibile: q. et pot. reddi album. Et vero
angelus numquam pot. tangi sensibile: q. nec pot. reddi album: aliquid
dicamus et angelum e. factibilem. et sensibilem, qd dicitur dicitur
admittere auerari si dicitur pot. e. album, nec en. e. dispar via
in utroq. exentu.

SECTIO V.

Deus potest exercere rationem causa malis.

Quar 1. Deus ad dicitur dicitur in gre ce malis. Et neque dicitur
Et 1. ga ca malis ex sua dicitur dicitur receptionem q. e. imperfecta prima

Comparativè ad aum: In seo nulla e admittenda imperfecta passiva.
q. nec ratio ca malis. Et 2° ga ca malis pfectis q. gram q. caret.
In seo nec pfectis q. aliq. suppositum creatum, nec caret ulla p-
fectioe: q. nequit ee ca malis. Et 3° ga seo nec recipere pot
nec pati physice aliq. mutare. =

Arg. 1° Et albedo ponat in Angelo iste
n. dicitur albus ga n. e. capax huius effus. Et an dicitur seo al-
bedinem q. Et in seo ponat recipere, seo n. dicitur recipiens
ga n. e. capax huius effus. Et an dicitur seo recipientem. Q. n. g.
Etiam ga seo n. e. capax hendi ulla mutem. nec in abstra-
cto ad us. Angelus e. capax hendi albedinem adde q. Et q. im-
possibile in seo admittere recipientem, Et an n. sit motum capax
recipiendi nunqm. hene effus. spifum ca malis. Sicut Angelus
Et hene albedinem n. albus ga e. effus. spifum albedinis. =

Arg. 2° Et libertas arguat varietatem in
creati, in seo n. dicit pfectioem: q. et se recipere in seo ad-
cat mutem in seo n. arguet imperfectioem. Q. n. g. Etiam dis-
ta ratio e. ga. libertas ex suo spitu e. pfectioe simplr. simplex, et p. n.
melior e. ipsa qm. n. ipsa in seo: Et us. recipere se se dicit im-
perfectioem. Et libertatem q. q. imperfectioe nunqm. pot in seo re-
periri. Quareo libertas a se n. dicit mutem, ut stat ex
illius defio. =

Arg. 3° seo ducit effus. ad aum. malum. et
n. malitiae n. adiciat seum, ligi n. e. capax huius invidios: q.
et poterit seo ducere in gre. ca malis. Et an recipere 1° mutem
n. duciat seum mutem, ut pote in capax huius invidios. =

Et nota. Quamvis in seo e. ga. nulla creatura
pot operari sine ducere se effus. q. vel. p. mittit et n. app. hat
aum. malum ad qm. ducit ut ca. ut. Et us. creatura pot
operari sine ducere se p. hinc: et seo vel. ducit hinc
(Cn.)

Concursum passivum in greca efficientia qd de se n dicit em g-
actioem, sicut illam dicit in matris per receptionem.

Obste qd si qd dicitur deum. pot suplere Concursum in matris in gre
ca efficientia, n ideo dicitur deum care matris, qd ad candem
matr debet deus aliquid recipere passivum, aliter n in se la ma-
tris, d i e gtris.

V Uerbum Divinum causat matr hūni-
tatem Xpi Dni.

Quar 1^a **S**uppositum Divinum exerceat rāem in matris erga
hūnitatem Xpi Dni? **R** nega ita uterq, Innes Vazq. Gasolus &
alibi coit. **C** 1° qd si Vbum Divinum caret matr hūnitatem illam
reciperet ac qd n mutaret qd in Deo n e admittendum. **C** 2°
qd hūnitates stat ex ma & gra, & utraq e creata: sed si Vbum caret
matr hūnitatem tam ma 1° qm gra receller forent educto. **E** os-
tendo hoc. qd educerent matr a Vbo tamqm a subo: sed hoc rep-
nat lōi dicitur In 2° q^o et illud ex q legit.

C 3° qd ex hoc sequer qd hūnitates matr
inhereret, & ostendo hoc qd hūnitates decenderet a Vbo tamqm
a subo improporcionato & pto: sed ex duobus entibus plectis
qm alterum n het rāem tri fit unum p accens: q^o si hūnitates
emieret a Divino Vbo tamqm a subo Deo efficere unum p accens
& inhereret qd it e. **R** qd Vbum Divinum sed unū hūnitati
ut dicit, & n ut subdum & la matris: qd ulterius declarat qd Vbum
Divinum sed suplet substantiam creatam in rāe tri, sed hęc substantia
n e subdum n hūnitati, nec illam caret matr: q^o a fortiori Divinum
Vbum n caret matr ipsam hūnitatem.

Pro Idcirca In. Solus stat S. Wadingus.
d incarnāoe. **S. 4. a n° 55. & q. 1° Janeti** **E** dicit
hūnitatem inexistere Divino Vbo: q^o ab illo tamqm a subo susten-
tati. **E** qd Idcirca. qd stat e qd Divinum Vbum het rāem puri

Quo u: haec receptio virtualis n' inuoluat imperfectionem sic ostendo
 1° qd' Ipsa Metaphysica ex gra & dia n' dicit in Deo imperfectionem
 ut dicitur in opio & in Creatis arguat imperfectionem & partialitatem: q'
 2° receptio virtualis n' dicit imperfectionem in Deo, & in Creatis
 arguat partialitatem & mutabilitatem.

IN VIRTUTE

1° qd' receptio virtualis n' inuoluat imperfectionem: qd' mutatio substantiae ad virtutem est receptio virtutis &
 indiget gra qm in se n' h'et: sed p' receptioem virtutem, neg' Deus mu-
 tatur ad aliud esse: sed recipit suum met' esse, id est suas p'fectiones & virtutes
 neg' caret ulla gra dicitur sed in se recipit in orbe ad suas p'fectiones in-
 dicitur: q' si prima causa recipiat virtutem personalem & abstractam
 n' alio habet mutabilitatem, neg' ullam imperfectionem.

2° qd' si discursus realis arguat ig-
 norantiam et imperfectionem realem in Creatis, in Deo si discursus virtualis
 dicit p'fectionem, ut d' p'libus tenet C. I. L. de aia tractu 3° n^o
 132: q' et si receptio realis arguat imperfectionem in Creatis, recep-
 tio in virtualis n' illam arguet in Deo.

Inst: receptio in se dicit imperfectionem: q'
 n' pot' dari in Deo. R' qd' ans: sed em receptio realis dicit imp-
 fectionem qd' supponit vacuitatem in subto, & indigentiam alicuius gra
 dicitur: ad u: receptio virtualis n' dicit vacuitatem, neg' indigentiam
 alicuius gra dicitur: nam qd' na prima indiget his personaribus
 & bonis abstractis n' e' indigentia ad secunditas.

3° qd' receptio realis dicit imperfectionem rea-
 lem: q' et receptio virtualis dicit imperfectionem virtutem. R'
 qd' dicitur: qd' receptio realis abs' supponit carentiam gra ex-
 stantiae q' in subto & nouo p'fectas & mutas: ad u: recep-
 tio virtualis n' supponit carentiam gra extantiae, sed gra p'fectas
 subto n' mutas: sicut discursus realis supponit abs' imp-
 fectionem & ignorantiam realem: ad u: discursus virtualis n' ideo
 132

Ex dependentiam dicitur q' e' p'io, I n' unio, q' ut her' p' p'io unio,
 I n' p'ioe p'ioe dependentem.

Arg. 2° un' miam I p'ioe mediat unio: q'
 haec e' calitas m'ie erga p'ioe. I dicit' aut' un' miam I p'ioe me-
 diat unio tamq'm vinculum. Ito: tamq'm p'ioe dependentia, n'q' aut'
 nam. Ista p'ioe q' mediat un' miam I miam e' dependentia p'ioe, q' q'm
 p'ioe m'ie cal' a' m'ie.

Arg. 3° p'ioe Ista unioe I substantia q'm-
 que p'ioe dicit' q' dependent' a' m'ie: q' Ista unio e' calitas m'ie ad
 p'ioe. I n'q' aut' nam p'ioe Ista unioe dicit' q' unioe I n'
 dependent' a' m'ie. ut p'ioe in m'ie vacante, q' p'ioe unioe e' ut unioe
 m'ie, I n' dependent' ab illa, q' dicit' p'ioe, q' q'm p'ioe Ista sit de-
 pendent' a' m'ie.

Arg. 4° p'ioe a' m'ie dependentis, etiam n' ma-
 net p'ioe: et n' actus manet q' dependent' a' m'ie: q' p'ioe Ista unio-
 oem e' dependent' I dicit' m'ie p'ioe a' m'ie dependentis et n' manet
 ead' p'ioe, Ito: n' manet alia p'ioe, n'q' m'ie. q' Deus ut autor
 m'ie Iplet aliam a' m'ie, ut dicit' q' in m'ie, I haec
 ad p'ioe recipit in m'ie e' p'ioe, ac p'ioe q' dependent' Ista et in Ista
 n'q' p'ioe.

Arg. 5° p'ioe n' pot' ee' immeate dependent' h'ie
 a' m'ie, neq' in fieri neq' in factu ee' h'ie n' e' unio: q' n' dependent'
 immeate. I n'q' aut' q' illa p'ioe e' unio Ista p'ioe, Ito: ut
 alio m'ie q' I immeate dependent' I n' q' unioe distincta.

Inst. Ito e' m'ie h'ie: Ito q' n' p'ioe
 immeate a' m'ie: q' neq' p'ioe. I n'q' Ito q' e' unio e' m'ie
 h'ie. I n' q' n' immeate unioe m'ie, Ito m'ieante ipsa unioe; Ito
 Ito q' dependent' a' m'ie m'ieante ipsa p'ioe.

Qua sit calitas m'ie erga compositum?

Quar. 3° q' q' m'ie est Ito tam in fieri, q'm in factu ee'

Et eae eandem si ma summat ut ia. Et qd ma in tantum cat
Ipum: in tantum cat Nam Funicem ad Ipum: et cat Nam Funi-
cem p pacem, ut iam placatum e: qd et cat Ipum p eandem pcedem.
Et Vige ca efficiens cat Ipum. p pacem suam pte Funicis. qd et
ca malis cat Ipum p pacem receptivam. pte Funicis ad ipsum I-
positum. =

Pro Idemia. In. Stat. M. J. E. Dub. P. Fel. E.
Hort. Oude. Erroga. Falsi. p. q. d. i. c. c. l. l. t. s. Ipsi e. Ipe-
tio. Et unio e. Ipsi e. Et n. pio: qd. sola unio e. c. l. l. t. s. Ipsi. Et n. pio
may qd. Ipsi e. pars Ipsi. Ipsi. cat u. dependia e. c. l. l. t. s. Ipsi
Ipsi. Et sola pio e. Ipsi. dependia. Itaq. Ipsi pot. amplius
videtur. 1. pot. coalescit ex pibus qd. illud. Ipsi. et
sic unio e. Ipsi. pars qd. Ipsi. 2. pot. videtur Ipsi
ut catum. Et depens. Et in hoc. si. cat. Et dependet p. solam pacem
Ipsi. unio e. Ipsi. c. l. l. t. s. Ipsi. Ipsi. c. l. l. t. s. Ipsi. Ipsi. c. l. l. t. s. Ipsi.
Sola pio. =

Cor. 2. unio c. l. l. t. s. Ipsi. nihil det. mediant.
Et unio pacem. Et Ipum. mediat. Ipsi. qd. pio n. e. c. l. l. t. s. Ipsi. Et
Ipsi. may nihil det. mediant. qd. sit. effus. ut. — quo. — id. qd. sit
dependia. Ipsi. qd. sit. effus. ut. — quo. — id. qd. sit. pars. p. p. p. p. p.
Ipsi. effus. n. may. Et u. unio pacem. Et Ipum. n. mediat. ulla. a-
lia. dependia. Et in. hoc. Ipsi. unio. qd. sit. effus. p. d. u. t. ut. — quo. —
Et p. p. p. p. p. Ipsi. Ipsi. neg. unio. neg. Ipsi. sint. Ipsi.
dependia. In. inferatur. Ipsi. pacem. e. c. l. l. t. s. Ipsi. =

Cor. 3. p. p. sola. unio. Et. sub. laro. qd. Ipsi. alio
Ipsi. Ipum. qd. sit. unio. e. c. l. l. t. s. Ipsi. Et. Ipsi. am. p. p. p.
Ipsi. unio. Ipsi. Ipum. in. rade. unio. Ipsi. in. rade. cati. n. p. p.
Ipsi. u. p. sic. n. agimus. Et. Ipsi. Ipsi. hoc. en. e. sola. unio. Et. in.
a. Ipsi. Ipsi. Ipsi. qd. sit. sola. p. p. p. cati. unio. Et. Ipsi.
Ipsi. Ipsi. Ipsi. Et. in. hoc. maxime. advertendum. e. Ipsi.

Scilicet aliud eē ipsum in re uniti. Quod si aliud in re
 causati de dependenti; quod effus uniti quoniam ab uniti
 ut uniti de dependenti uniti a uniti quod eē causati de dependenti
 uniti.

SECTIO VII.

De conditionibus requisitis ad causam malam

Quas. 1. Et ad causam malam requiritur quod sit in via. Et requiritur
 tamquam visum plerumque et non loquor. In prima parte quod ut per causam
 malam et plene requiritur de dispositio. Et una ex principis dispositio
 e quod sit in via de alia dispositio. Et de causam in via in parte recipi
 uniti: quod quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam.

Et 2. parte quod de quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam.
 quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam. Et de quod sit in via de alia dispositio
 in via ad causam malam. Et de quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam.
 Et de quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam.

Quas. 2. Et existit sit de alia dispositio in via ad causam malam.
 quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam. Et de quod sit in via de alia dispositio
 in via ad causam malam. Et de quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam.
 Et de quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam.

Et de quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam.
 quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam. Et de quod sit in via de alia dispositio
 in via ad causam malam. Et de quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam.
 Et de quod sit in via de alia dispositio in via ad causam malam.

